

Emergència sanitària

El president de Cantàbria, Miguel Ángel Revilla, amb la seva família amb les polèmiques màscares

Malgrat el tsunami de crítiques a les xarxes, el material desenvolupat a Cantàbria per a mascaretes protegeix, cobreix tota la població i és barat

De paper.. i de franc

JOKIN LECUMBERRI
Pamplona

Cantàbria es va convertir el cap de setmana en la primera comunitat autònoma a posar a disposició de tota la població mascaretes gratuïtes. Aquest èxit, tot i així, va quedar del tot eclipsat pel soroll de les xarxes socials, un vesper que va atacar amb duresa el material repartit. "Són tovallons" o "val més no portar res" van ser algunes de les reaccions més repetides. Hi va haver gent que fins i tot es va gravar cremant-ne algunes. Tot i això, més enllà del terrabastall de la publicació ràpida, està justificat el tsunami de crítiques?

"Sense la documentació i la informació necessàries és molt difícil fer facècies: el que és complicat és donar una solució al brutal problema de desproveïment", explica Manuel Vidal, gerent de Redpapel, empresa de la comunitat

que ha ideat i produeix les mascaretes. Estan fetes d'Araflush, un teixit de fibra de paper amb doble capa de cel·lulosa desenvolupat en la guerra contra el plàstic. Es fabrica mitjançant un hidroenredat que emula les teles, però bé que proporciona més opacitat. La seva principal virtut, la senzillesa, que a simple vista es pot confondre amb fragilitat, és paradoxalment el que ha provocat la infinitat d'atacs. La seva eficàcia els el contradiu.

Testada per l'institut tèxtil Aitex, la protecció que ofereix és tres cops superior a una de cotó o de tela fabricada a casa, i té una defensa bacteriològica d'un 85%, davant el 95% a què arriben les mascaretes quirúrgiques, inabastables per a tota la població a causa de l'escassetat. Tot i que les mascaretes cantàbres pertanyen a una varietat que no figura dins la llista que avalua la Unió Europea, ja que s'han fet de específicament per a la crisi actual, sí que

responen a les recomanacions d'urgència elaborades pel Govern d'Espanya.

Un altre dels seus grans punts forts és el senzill procés de fabricació que requereix, que permet produir-ne mig milió al dia i a un preu molt reduït, de deu cèntims la unitat. "La consigna de l'OMS és que tothom estigui protegit; amb aquestes mascaretes ho hem aconseguit", destaca Vidal, que recorda que aquest producte d'un sol ús també pretén, d'una banda, que les farmàcies no es desproveïxin, i de l'altra, permetre que els EPI quedin en mans dels professionals sanitaris i les persones que estan en primera línia de la batalla contra la pandèmia. Amb el seu ritme de producció, tota la ciutadania de Cantàbria està coberta, i des de Redpapel fins i tot s'ofereixen a posar-les a disposició d'altres territoris. "Davant la crítica fàcil, convido qui tingui una solució més bona a aportarla", conclou Vidal.

Més intoxicacions a causa de la barreja de productes de neteja

BARCELONA Redacció

Les consultes telefòniques al servei d'Informació Toxicològica (SIT) de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses han augmentat durant la pandèmia de coronavirus, fonamentalment per intoxicacions relacionades amb la barreja de productes de neteja a les llars per desinfectar i deslliurar-se del virus.

Els metges del SIT han atès al llarg del març i durant les dues primeres setmanes d'abril 11.337 consultes telefòniques, 1.655 més que en el mateix període de l'any passat.

Segons informa en un comunicat el Ministeri de Justícia, de què depèn aquest institut, els experts del SIT vinculen l'augment de consultes a la voluntat d'eliminar el coronavirus en l'àmbit domèstic, però alerten que l'associació de diferents productes pot provocar quadres toxicològics, tant en l'àmbit respiratori –amb símptomes com ara rinitis, irritació faringia, irritació laringia, tos o dispnea–, com dermatològic, amb irritació de la pell, picor, rubefacció o inflamació.

Fins a 1.846 trucades estaven relacionades amb intoxicacions vinculades amb l'ús de lleixius i altres desinfectants de superfícies, que suposen un 55,6% dels productes de neteja que es fan servir habitualment a les llars espanyoles.

En un 26,1% dels casos, destaca Justícia, el lleixiu s'havia barrejat amb altres productes, com ara amoniac (53,6%), salmfumant (11,2%), vinagre (3,5%), alcohol (2,9%), productes anticàlc (3,1%), netejadors comuns (2,1%) i sabó de rentaplats (4,3%).

En el cas de la barreja de lleixiu amb amoniac, que és la més habitual, té lloc una reacció química que genera un gas anomenat cloramina (NH₂Cl), que és altament tòxic.

Si entra en contacte amb les

nostres mucoses, alerten els responsables del SIT, aquest gas es descompon i produeix àcid clorhídric, que és tòxic i altament corrosiu, per la qual cosa provoca irritació de les mucoses i cremades a la pell.

El Servei d'Informació Toxicològica, que funciona durant les 24 hores del dia al telèfon 91-562-04-20 i està atès per un quadre mèdic, recomana evitar la barreja de productes i seguir les recomanacions establertes pel Ministeri de Sanitat per a la neteja en l'àmbit domèstic i la prevenció d'infeccions per coronavirus.

Pel que fa a la neteja de la llar, Sanitat recomana fer servir ai-

La recomanació de Sanitat és fer servir lleixiu dissolt en aigua o bé un desinfectant viricida

gua i sabó o un netejador comú i, com el SIT, adverteix que no s'han de barrejar mai productes i que s'han de seguir sempre les instruccions del fabricant.

En cas de fer servir lleixiu, cal barrejar 20 ml d'aquest producte –en una concentració d'un 3% a un 5%– en 980 ml d'aigua, just abans de netejar, i deixar actuar la barreja durant cinc minuts. Si no es vol fer servir lleixiu el ministeri recomana utilitzar un desinfectant viricida autoritzat.

En qualsevol cas, tant el lleixiu com el desinfectant cal utilitzar-los només a les superfícies que es toquin molt sovint i al lavabo, i sempre després d'haver-les netejat amb un producte comú de neteja per a la llar.

Una altra recomanació és fer servir guants i roba de neteja, utilitzar draps diferents per desinfectar, netejar bé els estris que s'hagin emprat, com també rentar-se les mans al final.

LA CONSULTA

Com es pot posar fi al tracte indigne a les residències?

La situació que viuen les residències de persones grans a Occident és fruit d'un fet que, tot i que és dolorós, no ens hauria de fer por afrontar: ens hem adonat molt tard que eren, i són, una peça vital per aturar la propagació de l'epidèmia.

A més ara ens estem adonant, aterrats, que els hem de protegir i donar una atenció digna. Des dels serveis sanitaris s'ha reaccionat tard perquè les residències de gent gran no són un servei sanitari, sinó social. I els serveis socials s'han activat quan s'han vist desbordats per un problema que no era social, sinó sanitari. I, a més, l'epidè-

mia ens ha desbordat pel nombre de casos i perquè ha arribat molt de pressa. Cal reconèixer que ha estat una sorpresa per a la societat en general, encara que ara molta gent denunciï que les nostres autoritats han actuat tard.

Quan parlem de persones grans pensem en un 96% d'aquest col·lectiu, que viuen a casa, participen activament en les seves comunitats, ens aporten experiència i saviesa, cuiden la família, viatgen...

Un 4% de gent gran, en canvi, viu en residències i té un alt grau de dependència física. En molts casos (més del 50%) pateixen un deteriorament cognitiu

normalment per una demència, a més de malalties cròniques. Moltes d'aquestes persones viuen l'etapa final de la seva vida. Aquest 4% necessita ajuda contínua per fer la seva higiene diària, moure's i, molts d'ells, per menjar o canviar de postura. Alta dependència.

I aquesta ajuda es presta en institucions que no són hospitals, sinó espais de convivència pròxima i d'interacció en grup. Alta interacció amb el grup.

I aquesta ajuda la presten uns professionals dedicats en cos i ànima a la seva atenció però que necessiten un contacte físic intens amb les persones

Un 4% de la gent gran viu en centres i té un alt grau de dependència; alguns estan a l'etapa final de la vida

que cuiden per ajudar-les en les tasques que no són capaces de fer autònomament. Per tant, hi ha un alt grau de contacte físic.

El coronavirus s'ha aprofitat de les circumstàncies per penetrar a les residències i multiplicar-se en un entorn d'alt contacte físic, alta dependèn-

cia, alta vulnerabilitat i baixa alerta de tots nosaltres. Encara som a temps de vèncer aquest enemic que s'ha colat per la porta de darrere si detectem el virus (tests diagnòstics), si protegim els cuidadors (equips de protecció individual), si informem les famílies i la societat de la nostra lluita, i si apliquem els plans que ja han dissenyat les autoritats sanitàries.

Arribar tard és millor que no arribar. I si anem plegats podem recuperar el temps perdut.

JOSÉ A. GARCÍA NAVARRO
President de la Societat Espanyola de Geriatria i Gerontologia (SEGG)